

ORZECZENIE

dnia (...) r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

w składzie:

Przewodniczący: Tomasz Grabek
Sędziowie: Zofia Filipek-Kraczek – sprawozdawca
Jerzy Piskorski
Protokolant: aplikant radcowski Dorota Sławińska

w obecności Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie radcy prawnego Huberta Ząbka
po rozpoznaniu na rozprawie: dnia (...) r.
sprawy Radcy Prawnego (...)
urodzonego (...) r. w (...), zam. ul. (...), (...)

obwinionego o to, że:

I. W okresie od dnia (...)r., tj. od dnia udzielenia mu przez (...) pełnomocnictwa do reprezentowania go przed Sądem Rejonowym w (...) z siedzibą w (...) w sprawie o sygn. akt VI Nc (...), do dnia (...)r. tj. ostatniego dnia terminu na wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w w/w sprawie środka odwoławczego nie wniósł, dokonując tej czynności dopiero (...)r., tj. dwa dni po terminie, czym doprowadził do odrzucenia sprzeciwu pozwanego (...) postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w (...)z dnia (...) r.

tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r.

o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2015 r. , poz. 507 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dn. 28 grudnia 2010 r.) w zw. z art. 502 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101, z późn. zm.)

II. W dniu (...)r., tj. w dniu przyjęcia od (...) pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy przed Sądem Rejonowym w (...), VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w (...) sygn. akt. VI Nc (...), nie uzgodnił z klientem wysokości wynagrodzenia za prowadzenie przedmiotowej sprawy.

tj. przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 29 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dn. 28 grudnia 2010 r.

III. Uznaje obwinionego radcę prawnego (...) winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w pkt. I wniosku o ukaranie, określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 507 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr

8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.) w zw. z art. 502 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. 2014 r., poz. 101, z późn. zm.), i za to:

1/ na podstawie art. 65 ust.1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza mu karę pieniężną w wysokości 2.520,00 (słownie: dwa tysiące pięćset dwadzieścia złotych), tj. półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

2/ na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych orzeka dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres 1 roku

IV. Uniewinnia obwinionego radcę prawnego (...) od zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w pkt. II wniosku o ukaranie.

V. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 507 ze zm.) obciąża Obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1.500,- zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych).

Przewodniczący

Członkowie

Tomasz Grabek

Zofia Filipek-Kraczek

Jerzy Piskorski

Uzasadnienie

Na rozprawie w dniu (...) r Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie (OSD) rozpoznał wniosek Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o ukaranie radcy prawnego (...) za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art.6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art.502 Kodeksu Postępowania Cywilnego obwiniając radcę prawnego (...) o to, że w okresie od dnia (...) r tj. od dnia udzielenia mu przez (...) pełnomocnictwa do reprezentowania go przed Sądem Rejonowym w (...) VI Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w (...) w sprawie sygn.akt VI Nc (...) do dnia (...)r tj. do ostatniego dnia terminu na wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w/w sprawie środka odwoławczego nie wniósł, dokonując tej czynności dopiero dnia (...) r tj. dwa dni po terminie, czym doprowadził do odrzucenia sprzeciwu pozwanego (...) postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) Wydział Cywilny z siedzibą w (...) z dnia (...)r. W trakcie posiedzenia OSD Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o ukaranie obwinionego za przewinienie dyscyplinarne określone w art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 29 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zarzucając Obwinionemu, iż w dniu (...) r tj. w dniu przyjęcia od (...) pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy przed Sądem Rejonowym w (...) VI Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w (...) w sprawie sygn.akt VI Nc (...) nie uzgodnił z klientem wysokości wynagrodzenia za prowadzenie przedmiotowej sprawy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (...)r. Obwiniony radca prawny (...) przyjął od Pokrzywdzonego (...) pełnomocnictwo do reprezentowania go przed Sądem Rejonowym w (...) VI Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w (...) w sprawie sygn.akt VI Nc (...) poprzez złożenie sprzeciwu od nakazu zapłaty, którego termin upływał w sobotę dnia (...)r. Obwiniony złożył sprzeciw w poniedziałek dnia (...)r. Jak wyjaśnił na rozprawie powodem zwłoki było mylne przekonanie,

iż sobota jest dniem ustawowo wolnym od pracy, a więc stosownie do art. 115 kodeksu cywilnego termin na wniesienie środka odwoławczego powinien upływać w następny pierwszy roboczy dzień. Sąd odrzucił sprzeciw uznając, iż był złożony po upływie terminu na jego wniesienie. (K.65). Złożone przez Obwinionego zażalenie nie zostało uwzględnione, bowiem oddalając zażalenie Sąd Odwoławczy podzielił stanowisko sądu I instancji uznając, iż sprzeciw został wniesiony po upływie ustawowego terminu.(K.78). Na rozprawie Obwiniony przyznał, iż dopuścił się zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego i wnosił o wymierzenie najniższej kary.

W toku rozprawy, wobec ujawnionych nowych okoliczności Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego rozszerzył oskarżenie zarzucając Obwinionemu radcy prawnemu (...), oprócz czynu objętego wnioskiem o ukaranie, że w dniu (...)r tj. w dniu przejęcia od Pokrzywdzonego (...) pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy przed Sądem Rejonowym w (...) VI Zamiejskowy Wydział Cywilny z/s w (...) nie uwzględnił w kliencie wysokości wynagrodzenia za prowadzenie przedmiotowej sprawy, co stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art.64.ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z art.29 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Wnosił o wymierzenie za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego kary nagany. Obwiniony oświadczył, iż nie przyznaje się do zarzucanego mu czynu. Przyznał, że nie została zawarta pisemna umowa zlecenia. Doszło jednak do zawarcia ustnej umowy czego niewątpliwym potwierdzeniem jest przyjęcie pełnomocnictwa i złożenie przez niego sprzeciwu. Co do wysokości honorarium oświadczył, iż zwyczajowo stosuje stawki minimalne z rozporządzenia o stawkach minimalnych a zapłata wynagrodzenia za prowadzenie sprawy następuje po zakończeniu sprawy. Pokrzywdzony nie pamiętał czy w sposób podany przez Obwinionego dokonano uzgodnień co do zasad zapłaty i wysokości honorarium z uwagi na upływ czasu od tych ustaleń. Stwierdził, że wiedział, iż będzie musiał ponieść jakieś koszty, gdyż Obwiniony prowadził już jego sprawy. Pokrzywdzony i Obwiniony oświadczyli, że nie żądają uzupełnienia przewodu sądowego .

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych zważył, co następuje:

I. Materiał dowodowy zebrany w sprawie daje podstawę do uznania, iż Obwiniony radca prawny (...) jest winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w pkt.1 wniosku o ukaranie a określonego w art.64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2015 r, poz.507 z późn.zm) w związku z art.6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art.502 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. 2014r,poz. 101 z późn.zm). Obwiniony przyznał się do zarzucanego mu czynu wyjaśniając, iż pozostawał w błędnym przekonaniu co do interpretacji art. 115 kc sugerując się treścią art.57 kpa, które to przepisy – jego zdaniem – mają niemalże identyczne brzmienie i odnoszą się do dni wolnych od pracy. Nadto wskazał na orzecznictwo sądów administracyjnych wypracowane na podstawie art. 57 kpa wskazujące, iż sobota jest dniem wolnym od pracy. Po odrzuceniu przez Sąd Rejonowy w (...) VI Zamiejskowy Wydział Cywilny z/s w (...) sprzeciwu od nakazu zapłaty (K....) złożył zażalenie, które nie zostało uwzględnione (K....). Jakkolwiek Obwiniony wskazuje na swój błąd w interpretacji przepisów prawa dotyczących określenia ustawowych dni wolnych od pracy to jednak błąd ten w żaden sposób nie usprawiedliwia zaniechania złożenia sprzeciwu w ustawowym terminie nawet przy uwzględnieniu, iż pełnomocnictwo od Pokrzywdzonego otrzymał a w dniu (...)r (K...), który pokwitował odbiór nakazu zapłaty w dniu (...)r. Z zestawienia w/w dat wynika, iż termin do złożenia sprzeciwu upływał w dniu

(...)r, a więc Obwiniony miał 5 dni na opracowanie i złożenie sprzeciwu od nakazu zapłaty, który złożył dopiero w dniu (...)r. Fakt ten został jednoznacznie potwierdzony i wyeksponowany w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego w (...) II Wydział Cywilny Odwoławczy (K.....) oddalającego zażalenie. Zarówno Pokrzywdzony jak i Obwiniony nie zaprzeczali w/w ustaleniom. Dlatego też Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał Obwinionego radcę prawnego (...) za winnego zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego.

Zatem postępowanie radcy prawnego (...) ocenione zostało jako naganne i w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego adekwatną formą reakcji na przewinienie, którego dopuścił się radca prawny jest kara pieniężna przewidziana w przepisach art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych.

Wymierzając ten rodzaj kary w kwocie półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na uwadze okoliczności obciążające, tj. szkodliwość czynu ocenioną przez pryzmat negatywnych skutków, które przewinienie dyscyplinarne pociągnęło za sobą dla pokrzywdzonego (...) – pozbawienie możliwości zaskarżenia niekorzystnego orzeczenia. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał również na uwadze okoliczności łagodzące tj. dotychczasową niekaralność obwinionego oraz to, że przedmiotowe przewinienie dyscyplinarne ma charakter incydentalny w toku dotychczasowego okresu wykonywania zawodu radcy prawnego przez (...).

Obok kary pieniężnej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł dodatkowo zakaz sprawowania patronatu na rok. Wymierzając karę dodatkową Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na uwadze to, że sprawowanie patronatu przez osobę ukaraną może kreować negatywny wizerunek zawodu radcy prawnego. Jednak zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego okres jednego roku zakazu sprawowania patronatu to czas adekwatny w relacji do popełnionego czynu i funkcję prewencyjną kary.

Z kolei odnosząc się do żądania pokrzywdzonego zawartego w ostatnim słowie, tj. zasądzenia odszkodowania za poniesione koszty, które wypłacił Pani. (...), to obowiązujące przepisy nie upoważniają Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego do rozstrzygania o tego typu roszczeniach. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, co do zasady nie posiada tego typu kompetencji.

II. Na rozprawie w dniu (...)r Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozszerzył oskarżenie zarzucając Obwinionemu radcy prawnemu (...), oprócz czynu objętego wnioskiem o ukaranie, że w dniu (...)r tj. w dniu przejęcia od Pokrzywdzonego (...) pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy przed Sądem Rejonowym w (...) VI Zamiejskowy Wydział Cywilny z/s w (...) nie uzgodnił z klientem wysokości wynagrodzenia za prowadzenie przedmiotowej sprawy, co stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art.64.ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z art.29 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Wnosił o wymierzenie na ten czyn kary nagany. Obwiniony wyraził zgodę na objęcie wnioskiem o ukaranie i rozpoznanie postawionego zarzutu, a wobec czego OSD przyjął do rozpoznania rozszerzony wniosek o ukaranie o zarzut postawiony przez Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego. Obwiniony potwierdził, że nie doszło między stronami do zawarcia pisemnej umowy ale zawarta została ustna umowa zlecenia. W dalszej części swoich zeznań Obwiniony stwierdził, iż ze względu na upływ czasu nie pamięta, czy ustalono wysokość ewentualnego honorarium ale zwyczajowo ustala wysokość wynagrodzenia na podstawie rozporządzenia o stawkach minimalnych, co zapewne miało miejsce i w tym przypadku. Honorarium byłoby wypłacone po zakończeniu sprawy. Pokrzywdzony nie pamiętał czy uzgadniali warunki zapłaty wynagrodzenia, jego wysokości i terminu płatności

powołując się na upływ czasu. Wiedział jednak, że będzie musiał zapłacić jakieś wynagrodzenie. Obwiniony podniósł, że poniósł koszty postępowania odwoławczego nie obciążając Pokrzywdzonego opłatami sądowymi jak również oświadczył, że za prowadzenie tej sprawy nie przyjął wynagrodzenia od Pokrzywdzonego, który nie kwestionował tegoż oświadczenia.

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uniewinnił radcę prawnego od zarzutu zgłoszonego przez Z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego na rozprawie. Zarówno Pokrzywdzony jak i Obwiniony nie kwestionowali wzajemnych oświadczeń w przedmiocie uzgodnień dotyczących wysokości i płatności honorarium powołując się na upływ czasu od tego zdarzenia. OSD obdarzył wiarą oświadczenia Pokrzywdzonego i Obwinionego uznając, iż nie zawierają sprzeczności. Nadto w ocenie OSD brak jest dowodów, które pozwalałyby na przyjęcie odmiennej oceny zachowania Obwinionego i Pokrzywdzonego zważywszy, że strony miały ze sobą wcześniejszy kontakt a Obwiniony prowadził już sprawy Pokrzywdzonego, który nie kwestionował w tym przypadku zasad rozliczeń za wykonane zlecenie.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny obciążył obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 1.500, 00 zł.

Mając na uwadze podniesione okoliczności oraz na podstawie art. 74¹ ustawy o radcach prawnych w związku z art. 413 K.p.k. orzeczono jak wyżej.

Przewodniczący
Tomasz Grabek

Członkowie
Zofia Filipek-Kraczek

Jerzy Piskorski

Pouczenie

Od orzeczenia niniejszego stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje prawo wniesienia odwołania. Odwołanie wnosi się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.